

עמית גנסיין, ת.ז. 039528187

ע"י ב"כ עוה"ד אמיר ישראלי ו/או שלומי כהן ו/או אלינור כהן

מרח' המגינים 60א, ת.ד. 33138, חיפה 31331

טלפון: 04-8555099; פקסימיליה: 04-8555110

התובע

- נגד -

שופמיינד בע"מ, ת.פ. 512896739

רחוב חסדנאות 8 הרצליה, ת.ד. 2013, 46728

הנתבעת

כתב תביעה

א. התובענה בתמצית:

1. תובענה ייצוגית זו עניינה בגביית כספים בניגוד לדין בידי הנתבעת, מלקוחות המבטלים עמה את העסקה בתוך 14 יום ממועד יצירתה.
2. בהתאם להוראות הדין, על הנתבעת במקרים אלו לגבות לכל היותר דמי ביטול בסך של 5% ממחיר העסקה, או 100 ₪, לפי הנמוך מביניהם, כאשר סכומים אלו כוללים כל הוצאה או התחייבות שהיא מצד העוסק ובכלל זאת דמי משלוח.
3. בפועל, גובה הנתבעת מלקוחותיה בנוסף על דמי הביטול המקסימליים, אף את הוצאות המשלוח. כך ארע לתובע, וכפי שצויין בתשובה אותה קיבל התובע מהנתבעת, כך נוהגת הנתבעת גם כלפי כלל לקוחותיה. תשובת הנתבעת לפנייתו של התובע – בהתייחס למדיניותה הכללית - הינה בנוסח הבא:

"יש לציין כי ביטול כרוך כחוב דמי ביטול וכן בדמי המשלוח".
4. בנסיבות אלו, פועלת הנתבעת בניגוד לדין, ומחייבת את לקוחותיה ביתר. נסיבות אלו, מיותר לציין, חורגות מעניינו הפרטי של התובע, ומצדיקות הגשת תובענה ייצוגית בשמו לפיצוי הלקוחות בכללותם.

5. אך זהו כללם של דברים ולהלן פירוטם.

ב. רקע עובדתי:

6. הנתבעת, שופמינד בע"מ, מפעילה את אתר "וואלה שופס" (www.wallashops.co.il) שהינו אחד מאתרי הקניות המובילים באינטרנט, אם לא המוביל שבהם.

- פרטי הנתבעת מאתר רשם החברות מצ"ב כנספח "3" לבקשת האישור.

7. התובע, הינו צרכן מן השורה אצל הנתבעת.

8. בתאריך 14/7/2010 רכש התובע מאתר הנתבעת מכשיר ניווט GPS בתוספת מפות של צפון אמריקה ומזרח אירופה. הסכום הכולל שנגבה מהתובע הסתכם בסך 931 ₪, וכלל דמי משלוח בסך 39 ₪.

- פרטי ההזמנה מאתר הנתבעת מיום 14/7/2010 מצ"ב כנספח "4" לבקשת האישור.

9. ביום 16/7/2010, יומיים בלבד לאחר ביצוע הרכישה, שלח התובע הודעת ביטול בכתב באמצעות האתר (כפי שמתיר התקנון) אל הנתבעת. בהודעת הביטול, דרש התובע כי ההזמנה תבוטל, וכך גם החיוב בכרטיס האשראי, וכן כי הנתבעת תימנע מגביית דמי ביטול לאור פרק הזמן הקצר שחלף מאז ביצוע הרכישה ועד למועד הביטול.

- הודעת ביטול מיום 16/7/2010 מצ"ב כנספח "5" לבקשת האישור.

10. בתאריך 18/7/2010 נשלחה לתובע הודעה מאת הנתבעת לפיה המוצר יצא למשלוח עוד בטרם נתקבלה בקשת הביטול, וכי במידה והתובע אינו מעוניין בו, עליו לטרום לקבלו. כן נאמר בהודעה כי הביטול כרוך בתשלום דמי ביטול וכן בתשלום דמי המשלוח:

"יש לציין כי ביטול כרוך בחיוב דמי ביטול וכן בדמי המשלוח"

- הודעה מאת שירות הלקוחות של הנתבעת מיום 18/7/2010 מצ"ב כנספח "6" לבקשת האישור.

11. עוד באותו היום, מיהר התובע לשלוח הודעת תשובה לנתבעת, ובה פירוט של סעיפי החוק הרלוונטיים, האוסרים על עוסק לגבות כספים בשיעור העולה על המותר בחוק לעניין דמי הביטול. התובע התריע מפורשות כי באם ייגבו ממנו סכומים העולים על המותר בחוק, הרי שהוא לא יחסס להגיש תביעה כנגד הנתבעת.

- הודעה מאת התובע מיום 18/7/2010 מצ"ב כנספח "7" לבקשת האישור.

12. בתאריך 19/7/2010 נשלחה מאת התובע הודעה נוספת לנתבעת, לפיה שליה פדקס יצר עמו קשר לצורך מסירת המוצר, למרות ביטול העסקה. התובע שב ודרש כי כספו יוחזר בהתאם למועדים הקבועים בחוק.

- הודעה מאת התובע מיום 19/7/2010 מצ"ב כנספח "8" לבקשת האישור.

13. באותו היום, נשלחה מאת הנתבעת הודעה נוספת לתובע, ובה נאמר כי ההזמנה בוטלה וכי אישור על ביצוע הזיכוי ישלח אליו בתוך 10 ימים.

- הודעה מאת הנתבעת מיום 19/7/2010 מצ"ב כנספח "8" לבקשת האישור.

- הודעה מטעם התובע אל הנתבעת מיום 19/7/2010 מצ"ב כנספח "9" לבקשת האישור.

14. בתאריך 28/7/2010 נשלחו אל התובע הודעות לפיהן זוכה חשבונו בסך כולל של 892 ₪.

- הודעות זיכוי מטעם הנתבעת מצ"ב כנספח "10" לבקשת האישור.

15. התובע זוכה על כן אך ורק בגין סכום העסקה, אך לא בגין דמי המשלוח. כמו כן, מבחינת דפי החשבון אצל חברת האשראי (ישרכארט), גילה התובע כי הוא חויב בדמי ביטול בסך 44.60 ₪, המגלמים 5% מסכום העסקה.

- דפים רלוונטיים מאתר ישרכארט ובהם פרטי החשבון של התובע לעניין החיוב והזיכוי מצ"ב כנספח "11" לבקשת האישור.

16. התובע גילה כי הנתבעת מימשה את איומה, וגבתה ממנו את דמי המשלוח, במלואם. בנסיבות אלו, ולאחר שתגובת הנתבעת לימדה אותו כי המדובר בעניין שבמדיניות, לא נותרה בפני התובע ברירה זולת הגשת תובענה ייצוגית זו.

ג. הטיעון המשפטי

ג.1. עילת תביעה מכוח חוק הגנת הצרכן

17. העסקאות במסגרתן נרכשים מוצרים מהאתר שמפעילה הנתבעת הינן עסקאות מכר מרחוק. עסקאות אלו מוגדרות בסעיף 14ג(ו) לחוק הגנת הצרכן ("החוק") באופן הבא:

"עסקת מכר מרחוק" - התקשרות בעסקה של מכר נכס או של מתן שירות, כאשר ההתקשרות נעשית בעקבות שיווק מרחוק, ללא נוכחות משותפת של הצדדים לעסקה;

"שיווק מרחוק" - פניה של עוסק לצרכן באמצעות דואר, טלפון, רדיו, טלוויזיה, תקשורת אלקטרונית מכל סוג שהוא, פקסימיליה, פרסום קטלוגים או מודעות, או באמצעי כיוצא באלה, במטרה להתקשר בעסקה שלא בנוכחות משותפת של הצדדים, אלא באחד האמצעים האמורים.

18. מובן מאליו כי הנתבעת, המפרסמת הצעות לרכישת מוצרים באתרה, משווקת מרחוק את מוצריה, וכי העסקה מתבצעת ללא נוכחות משותפת של הצדדים לה.

19. כאשר מדובר בעסקת מכר מרחוק, נתונה לצרכן הזכות להודיע על ביטול העסקה בתוך 14 יום ממועד יצירתה. כפי שנקבע במסגרת סעיף 14ג(ג) לחוק:

"(ג) בעסקת מכר מרחוק רשאי הצרכן לבטל בכתב את העסקה -

(1) בנכס - מיום עשיית העסקה ועד ארבעה עשר ימים מיום קבלת הנכס או מיום קבלת המסמך המכיל את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ב), לפי המאוחר מביניהם;

(2) בשירות - בתוך ארבעה עשר ימים מיום עשיית העסקה או מיום קבלת המסמך המכיל את הפרטים האמורים בסעיף קטן (ב), לפי המאוחר, כמפורט להלן: בעסקה מתמשכת - בין אם הוחל במתן השירות ובין אם לאו, ובעסקה שאינה עסקה מתמשכת - בתנאי שביטול כאמור ייעשה לפחות שני ימים, שאינם ימי מנוחה, קודם למועד שבו אמור השירות להינתן."

20. ביטול העסקה יכול שיעשה גם באמצעות תקשורת אלקטרונית, כפי שנקבע בסעיף 14ד לחוק:

14ד. דרך ביטול בכתב של עסקה (תיקון: תשנ"ח)

לענין הוראות סעיף 14א(ג) ו-14ג(ג), ביטול בכתב יכול שיעשה גם באמצעות פקסימיליה או תקשורת אלקטרונית.

21. במקרים הנפוצים, בהם העסקה מבוטלת שלא בשל פגם במוצר (דאו לא ניתן לגבות דמי ביטול כלל), רשאי העוסק לחייב את הצרכן בדמי ביטול בשיעור שאינו עולה על 5% ממחיר העסקה או בסכום מקסימלי של 100 ₪, לפי הנמוך מביניהם. כפי שנקבע במסגרת סעיף 14ה(ב) לחוק:

"14ה. תוצאות ביטול עסקה (תיקון: תשנ"ח, תש"ע⁹)

(ב) ביטול צרכן חוזה לפי סעיפים 14א(ג) או 14ג(ג) שלא מהטעמים המנויים בסעיף קטן (א) -

(1) יחזיר העוסק לצרכן, בתוך 14 ימים מיום קבלת ההודעה על הביטול, את אותו חלק ממחיר העסקה ששולם על ידי הצרכן, יבטל את חיובו של הצרכן בשל העסקה וימסור לו עותק מהודעת ביטול החיוב כאמור ולא יגבה מהצרכן סכום כלשהו, זולת דמי ביטול בשיעור שלא יעלה על 5% ממחיר הנכס נושא החוזה או העסקה, או 100 שקלים חדשים, לפי הנמוך מביניהם."

22. החוק קובע מפורשות כי דמי הביטול כוללים בתוכם כל הוצאה שהיא שהוציא העוסק, ובכלל זאת סכומים בגין דמי משלוח. כפי שנקבע בסעיף 14ה(ד) לחוק:

(ד) בסעיף זה, "דמי ביטול" - לרבות הוצאות או התחייבות בשל משלוח, אריזה או כל הוצאה או התחייבות אחרת שלטענת העוסק הוצאו על ידו או שהוא התחייב בהן בשל ההתקשרות בעסקה או בחוזה, או בשל ביטולה.

23. מסקנת הדברים הברורה היא כי אין באפשרותו של עוסק לגבות סכומים העולים על דמי הביטול המקסימליים הקבועים בחוק. דמי הביטול המקסימליים מגלמים בתוכם כל הוצאה שהיא, ובכלל זאת לעניין דמי המשלוח.

24. הנתבעת על כן פעלה בניגוד מוחלט להוראות הדין.

25. הנוק שנגרם לתובע הינו דמי המשלוח בסך 39 ₪, אשר נגבו ממנו בנוסף על דמי הביטול המקסימליים בסך 44.6 ₪.

26. בהתאם להוראות הדין, הפרת הוראות חוק הגנת הצרכן מגבשת עוולה נזיקית. כפי שנקבע בסעיף 31 לחוק:

"31. פיצויים (תיקון: תשמ"א, תשמ"ד, תשמ"ו, תשמ"ח, תשנ"א, תשנ"ג, תשנ"ה, תשנ"ט)

(א) דין מעשה או מחלל בניגוד לפרקים ב', ג', ד' או ד"ו כדין עוולה לפי פקודת הנזיקין (נוסח חדש).

(א) הזכות לסעדים בשל עוולה כאמור נתונה לצרכן שנפגע מהעוולה, וכן לעוסק שנפגע, במהלך עסקו, מהטעיה כאמור בסעיף 2."

27. לחליפין, זכאי התובע לפיצוי מכח עוולת הפרת חובה חקוקה, כאמור בסעיף 63 לחוק:

63. הפרת חובה חקוקה

(א) מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

(ב) לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוגו או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני.

28. אין חולק כי הוראות חוק הגנת הצרכן הופרו, כי מטרתן - כשמו של החוק - הינה הגנה על הצרכן, וכי הנזק נגרם לתובע בדיוק בדרך אליה נתכוון החיקוק.

ג. תחשיב הנזק שנגרם ולחברי הקבוצה

29. כמפורט לעיל, נגרם לתובע נזק ממזוני, בסך 39 ₪.

30. לצורך הערכת נזקם של יתר חברי הקבוצה באופן מדויק, יהיה צורך בקבלת נתונים מהנתבעת. חזקה על הנתבעת כי בידיה הנתונים הרלוונטיים ביחס לסכומים שנגבו מהלקוחות בעקבות ביטול עסקאות.

31. בהתאם לנתונים בדו"ח השנתי לבורסה של חברת האם של הנתבעת ("יואלה בע"מ"), המחזיקה 50% ממניות הנתבעת, הרי שסך ההכנסות הכללי של הנתבעת בכל שנה ושנה הינו כ-60 מליון ₪.

- עמ' רלוונטיים מאתר הנתבעת מצ"ב **נספח "12"** לבקשת האישור.

32. בחישוב ל-7 שנים, הכנסותיה של הנתבעת הינן כ-420 מליון ₪.

33. הראיות שהוצגו לעיל מלמדות כי גביית כספים בגין דמי משלוח, בנוסף על דמי ביטול, אינה מהווה גחמה של נציג שירות זה או אחר, אלא חלק ממדיניותה של הנתבעת:

(א) דמי המשלוח נגבו לאחר שהתובע היה בדן ובדברים (בהתכתבויות בכתב ובשיחת טלפון עם המתועדת באחת ההתכתבויות) עם שלושה נציגי שירות שונים (מירב, זיננס, יעל).

(ב) העמדה לפיה יש לגבות גם בגין דמי משלוח היתה עמדתן של השלוש, והדברים מוצאים ביטוי הן בהודאה שבכתב (דוגמת נספח "6"), והן בהתעלמות הבוטה מדרישות התובע אשר אף טרח לצטט את הוראות הדין.

(ג) אם במקרהו של התובע, אשר עשה כל שביכולתו על מנת למנוע את גביית הכספים, נגבו הכספים בניגוד לדין, חזקה כי כך נעשה גם ביתר המקרים, ובפרט מקום בו המדובר בצרכנים תמימים אשר אינם בקיאים בנבכי חוק הגנת הצרכן.

34. תחשיב הנזק מבוסס על ההנחות הבאות:

(ד) בהנחה סבירה כי מחיר ממוצע של עסקה עומד על סך 600 ₪, הרי שמדובר בכ-700,000 עסקאות.

(ה) בהנחה סבירה כי אחוז הביטול של העסקאות הינו 10% הרי שמדובר ב-70,000 ביטולים במהלך התקופה הרלוונטית.

(ו) בהנחה סבירה כי מחיר המשלוח הממוצע למוצר הינו 70 ₪ הרי שנטקם הכולל של חברי הקבוצה עומד על סך 4,900,000 ₪.

35. התובע מעמיד על כן את סכום התביעה על סך 4,900,000 ₪. בהמשך, לאחר שייחשפו הנתונים האמיתיים ע"י הנתבעת, ניתן יהיה לחשב את סכום התביעה בדרך מדוייקת יותר.

36. כמו כן מתבקש ביהמ"ש הנכבד ליתן סעד הצהרתי לפיו פעלה הנתבעת בניגוד להוראות הדין. סעד זה יאפשר לחברי הקבוצה המעוניינים בכך, לפעול באופן יחידני לצורך קבלת פיצוי ללא הוכחת נזק בסך של עד 10,000 ₪ לאדם, כפי שנקבע בסעיף 31א לחוק הגנת הצרכן:

"נקשרה עסקה בין עוסק לצרכן והעוסק הפר, בקשר לאותה עסקה, הוראה מההוראות המפורטות להלן, רשאי בית המשפט לפסוק, בשל אותה הפרה, פיצויים שאינם תלויים בנוק (בסעיף זה - פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 10,000 שקלים חדשים:

(1) ביקש צרכן כי עוסק ישיב לו את התמורה ששילם ובאופן שבו שילם, לפי סעיף 14ג(ב), לאחר שהעוסק לא פעל בהתאם למדיניות החזרת טובין המפורטת במודעה לפי סעיף 14ג(א) - והעוסק לא השיב לצרכן את מלוא התמורה כאמור;

(2) ביקש צרכן כי עוסק ישיב לו את התמורה ששילם ובאופן שבו שילם, לפי סעיף 14ג(ב) ו-14ג(ג), לאחר שהעוסק לא הציג מודעה המפרטת את מדיניותו לגבי החזרת טובין שלא עקב פגם, לפי סעיף 14ג(א) - והעוסק לא השיב לצרכן את מלוא התמורה כאמור;

(2א) בעסקה לתקופה קצובה - ביקש צרכן כי עוסק יפסיק לחייבו בתשלומים לאחר מועד סיום העסקה או ההתחייבות לפי סעיף 13א(ג), או לא נמסרה לצרכן הודעה בכתב לפי סעיף 13א(ד) - והעוסק המשיך לחייב את הצרכן בתשלומים בניגוד לאותן הוראות;

(2ב) ביקש צרכן לבטל עסקה מתמשכת באמצעות הודעת ביטול לפי הוראות סעיף 13ד - והעוסק המשיך לחייב את הצרכן בתשלומים בשל העסקה, בניגוד להוראות אותו סעיף;

(3) ביקש צרכן כי עוסק ישיב לו את מה שהעוסק קיבל מכוח הסכם רוכלות, לפי סעיף 14(ב), בעקבות ביטול ההסכם לפי סעיף 14(א) - והעוסק לא השיב לצרכן את מה שקיבל מכוח ההסכם כאמור;

(4) ביקש צרכן כי עוסק ישיב לו את החלק ממחיר העסקה ששילם או ביקש צרכן לבטל את חיובו, לפי סעיף 14(א) או 14(ב)(1), בעקבות ביטול חוזה לרכישה של יחידת נופש לפי סעיף 14א(ג) או ביטול עסקת מכר מרחוק לפי סעיף 14ג(ג) - והעוסק לא השיב לצרכן את החלק ממחיר העסקה או לא ביטל את החיוב כאמור;

37. באשר להוכחת הנזק ע"י חברי הקבוצה, סעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, בהקשר של מתן פיצוי לחברי הקבוצה, באופן הבא:

(א) הכריע בית המשפט בתובענה הייצוגית, כולה או חלקה, לטובת הקבוצה שבשמה נוהלה התובענה הייצוגית, כולה או חלקה, רשאי הוא במסגרת החלטתו על מתן פיצוי כספי או סעד אחר לחברי הקבוצה להורות, בין השאר, הוראה כמפורט להלן, לפי הענין, ובלבד שלא יהיה בכך כדי להכביד במידה העולה על הנדרש על חברי הקבוצה או על בעלי הדין:

(1) על תשלום פיצוי כספי או על מתן סעד אחר, בשיעור ובאופן שיקבע, לכל אחד מחברי הקבוצה שהוכחה זכאותו לפיצוי או לסעד כאמור;

(2) על כך שכל חבר קבוצה יוכיח את זכאותו לפיצוי כספי או לסעד אחר;

(3) על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל ועל אופן חישוב חלקו של כל חבר קבוצה, ובלבד שסכום הפיצוי הכולל ניתן לחישוב מדויק על יסוד הראיות שבפני בית המשפט; הורה בית המשפט על תשלום פיצוי כספי בסכום כולל כאמור, רשאי הוא להורות בדבר חלוקה בין חברי הקבוצה, באופן יחסי לנזקיהם, של יתרת הסכום שתיוותר אם חבר קבוצה, אחד או יותר, לא דרש את חלקו, לא הוכיח את זכאותו לפיצוי או לסעד, לא אותר או שלא ניתן לחלק לו את חלקו מסיבה אחרת, ובלבד שחבר קבוצה לא יקבל פיצוי כספי או סעד אחר מעבר למלוא הפיצוי או הסעד המגיע לו; נותרה יתרת סכום לאחר החלוקה לחברי הקבוצה כאמור, יורה בית המשפט על העברתה לאוצר המדינה.

38. החוק קובע מנגנון גמיש במסגרתו יהא רשאי ביהמ"ש לקבוע כיצד ניתן יהיה להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א)(3) יתרת הכספים – אשר לא יידרשו – תועבר לאוצר המדינה.

39. לדידנו, לא יהיה כל קושי באיתור חברי הקבוצה ובפיצויים, הואיל והנתונים בדבר ביטול העסקאות, והכספים שנגבו בשל כך בידי הנתבעת, מצויים בידי הנתבעת וכך גם פרטיהם של חברי הקבוצה, אותם ניתן יהיה לפצות באופן אינדיווידואלי.

40. לחליפין, במידה ויתגלו קשיים באיתור חלק מחברי קבוצת התובעים, ניתן יהיה ליישם את עקרונות "הפיצוי לטובת הציבור" הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק:

"מצא בית המשפט כי פיצוי כספי לחברי הקבוצה, כולם או חלקם, אינו מעשי בנסיבות הענין, בין משום שלא ניתן לזהותם ולבצע את התשלום בעלות סבירה ובין מסיבה אחרת, רשאי הוא להורות על מתן כל סעד אחר לטובת הקבוצה, כולה או חלקה, או לטובת הציבור, כפי שימצא לנכון בנסיבות הענין."

41. פסיקת סעד לטובת הציבור הוכרה גם כסעד ראוי בפסק-דינה של כבוד השופטת נאור בענין **תנובה נ' ראבי** (בעמ' 687):

"שאלת הסעד ושאלת הגדרתה של "הקבוצה" הן שאלות שיש ביניהן, כפי שנראה, קשר גומלין הדוק. בית המשפט עמד בצדק על כך שאין דרכם של צרכנים לשמור קבלות כגין רכישת החלב, ויהיה קושי במשפט עצמו בהבאת ראיות בידי תובעים פוטנציאליים. נראה לי שפתרון אפשרי לקושי בדיהוי חברי הקבוצה שסביר שאכן יתעורר הוא שייקבע פיצוי לטובת הקבוצה או לטובת הציבור..."

לכית המשפט סמכות רחבה לקבוע את הסעד, ועמדתי היא שגם בתביעות לפי חוק הגנת הצרכן ניתן לקבוע סעד לטובת הציבור או סעד לטובת הקבוצה."

42. מכל האמור לעיל מתבקש ביהמ"ש הנכבד לעשות שימוש בסמכותו ולהורות כדלקמן:

- (א) להורות על הדרכים להוכחת נזקם של יחידי הקבוצה.
- (ב) לפסוק לטובת חברי הקבוצה פיצוי כולל בסך 4.9 מליון ש"ח.
- (ג) להוציא צו המורה לנתבעת לחדול מגביית סכומים העולים על המותר בגין ביטול עסקה.
- (ד) לפסוק פיצוי מיוחד לתובע בגין הטרחה, והסיכון אותו נטל על עצמו למען חברי הקבוצה.
- (ה) להורות על תשלום שכר טרחה לעורכי הדין המייצגים וזאת באחוזים משווי הפיצוי הכולל שייפסק לטובת חברי הקבוצה, והכול בתוספת מע"מ כדין.

שלומי כהן, עו"ד

אמיר ישראל, עו"ד

ב"כ התובע